

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 „ — „
Negyedévre . . . 1 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 50 „
Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádasy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó fölszó-
lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként háromszor: **kedden, csütörtökön és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zőkz.

Kéziratok vissza nem adtnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl

Egyes számok kaphatók:

Weldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér). Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér). Köszl János (fő-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

A város mostohái.

Elkövetkezett a várva-várt február elseje és lőn nagy öröm a városházán. Ami azt jelenti, hogy a tisztviselők a köztörvényhatóság által megszavazott s a miniszteriumtól jóváhagyólag leérkezett 10%-os pótlék boldog részeseivé lettek.

Tudvalevő dolog, hogy ezen humánus célra a f. é. költségvetésbe kerek 8000 frt lett felvéve, melynek a közgyűlésen történt tárgyalásnál indítvány tétetett, hogy a 10%-os drágasági pótlékban csakis az évi 1000 frt fizetésen aluli tisztviselők részesüljenek. Ez indítvánnyal részben titkon az céloztatott, hogy így a felvett 8000 frtből megtakarítható lesz annyi, amelylyel akkor a külvárosi tanítók napirenden levő méltányos kérelme is adóemeléssel nélkül kielégítést nyerhet. Azonban ez indítvány a város leikes atyáinál nem talált visszhangra, hanem méltányolva azt, miként az államkormány is legutóbb hatalmasan lendített tisztviselői helyzetén, de meg a városban uralkodó drágasági viszonyok latbavetése is — segélyezésről lévén szó. — azon jóindulatu határozat meghozatalára ösztönözte a buzgó majoritást, hogy kimondotta, miszerint a drágasági pótlékot élvezze a város minden tisztviselője az irnoktól föl egész a polgármesterig.

Jól fogta fel a méltányos tekintetektől vezérelt többség, hogy mily helyzete lehet csapás alkalmával egy fixfizetéses hivatalnoknak, ki egy hónapban csak egyszer lát pénzt. És kire tán még jobban mint más halandóra is ránehezdednek az élet különféle terhei. És amidőn kiterjeszteni kívánta a drágasági pótlék élvezetét az 1000 frton felüli tisztviselőkre, jól tudta, hogy ezek szintén rá vannak utalva a segélyre, mert ezeknél kiterjedtebb és sokszor ki nem kerülhető igények lépnek előtérbe, családi és egyéb körülmények, meg az állással járó olyan kötelezettségek, miken magukat túl nem tehetik.

Mindeme szempontok győztek az ellenindítvánnyal szemben és ezzel a város tisztviselői

helyzetén — ha nem is az óhajtott alakban és mértékben, — mégis némileg segítve lett.

De hol maradtak a tanítók?! Azokról teljesen meglepedeztek. Mintha csak nem is állannának oly fontos tényezőként, mint a tisztviselők a város közérdekű nagy munkájának szolgálatában? Mintha nem egy és ugyanazon hatósága volna a tanítótestületnek, feje és vezére is, mely a város tisztviselőié? Hisz egy és ugyanazon pénztárból, tehát a pécsvárosi polgárság adózásából nyerik ezek is ellátásukat; nyugdíj, fegyelmi és minden ügyükben Pécs város polgáraitól alakított közs. iskolaszék, a tanács s köztörvényhatóság fenhatósága alá tartoznak. És mintha a tanítók a boldog és gondtalan megélhetés zenitjéről a teljes megelégedettség megnyugtató érzetével mosolyognák le az élet terheivel küzdő emberiséget, úgy meglepedeztek róluk, hogy ezek nem szorulnak segélyre. Valóban megfoghatatlan az a mostoha elbánás, mely a tanítókat ily szűkkeblűen figyelmen kívül hagyta; de még csak szóba sem jöttek! Hol itt a méltányosság? S csak akkor vettett oda egy kis morzsa, 700 frt, csakis a fiatal és kezdő 400 frtosoknak, midőn a külvárosi tanítók fizetési mizeriájuk megszüntetéseért kérve, könyörögve az egyenlősítéstől elűtettek, illetőleg kedélycsillapító fizetésrendezési reverzállal reményeikkel ismét pár évre visszavettek. És így nyomoroghatnak, dolgozhatnak lemondással, odaadó ügybuzgalommal továbbra is az ur filoxerás szőlejeiben.

A tisztviselői kar száma körülbelül annyi, mint a tanítói kar száma; de a 700 frt alamizsna a 8000 frthoz kevésbé áll oly arányban. Nem-e lett volna méltányos a tanítókat is a tisztviselőkkel egy kalap alá vonva, oly elbírálásban részesíteni, mint amely humánus szempontok és indokok voltak irányadók az 1000 frton felüli tisztviselők helyzetének méltánylásánál. Ha a tanács, illetve a közgyűlés szükségesnek találta az 1000 frton felül dotált tisztviselőknek megadatni a drágasági pótlékot, miért nem részesülhettek ebben azon tanítók is, kik 400 frton

felüli fizetést élveznek, annál is inkább, miután a tanítótestületben csak néhányan vannak, kiknek mellékes járulékaik beszámításával u. m. lakbér, iparostanonczoktatás, ismétlő és rajzoktatás, korpótlék, igazgatói tiszteletdíjjal haladja meg fizetésük az 1000 frtot.

Es nem hiszszük, ha ez jóindulatulag napirendre hozatott volna, hogy a közgyűlés visszaríadt volna még egy-két ezer forintnyi áldozattól, hogy így Pécs városa kötelékébe tartozó összes alkalmazottak, tehát a tanítók is nyertek volna nyomasztó és költséges viszonyaink mellett némi támogatást. És ez annál is inkább méltányos lett volna, miután helyzetük javítására s felmerült bajaik orvosolhatására időközönként eddig rendelkezésre állt kezes melletti kamatos nyugdíjalapkölcsonben és fizetéselelőleg kinyerése kedvezményében, — ami a városi tisztviselőségre és tanítóságra valóságos áldás volt, — tanácsí végzés folytán ezentűl, legalább ez idő szerint nem részesülhetnek.

De hát a tanítók a város mostoha gyermekei!
B. Gy.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése február 5-ikén. A ház a Fiume város területén emelendő építmények rendkívüli adómentességéről szóló 1884. évi XXII-ik t. cz. hatályának meghosszabbításáról és kiegészítéséről szóló törvényjavaslatot harmadszori olvasásban is egyhangulag megszavazta. Megszavazta továbbá a mezőgazdaságról és mezőrendőrségről szóló törvényjavaslat összes függőben maradt szakaszait. Az igen lanyha vitában Kabos előadón kívül Papp Elek, Bethlen gróf miniszter, Bujanovich és Miklós Ödön államtitkár vettek részt.

A képviselőház ülése február 6-ikán. Teleszky István az igazságügyi bizottság előadója bemutatja a házassági jogról szóló törvényjavaslatra vonatkozó jelentést. Ugron arra kéri a Házat, hogy a felett, vajon e javaslatot az osztályok mellőzésével kívánja-e napirendre kitűzni, akkor határozzon, midőn a napirendre tüzésről szó lehet. Szilágyi igazságügyminiszter alapnőkülinek mondja Ugron indítványát. Apponyi gróf minden határozatot függőben tartani kér, a mely a tárgyalás módjára vonatkozik. Polo-

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

A kereszt.

A libamáj pompásan volt piritva, jól esett a kamiczi is.

Odaintettem a pinczért.

— Egy kuglert.

Mire ezzel is kész voltam, cigarettre gyújtva, a jólakott ember boldog egykedvűségével kezdtem bámulni az üveg-tető festett czirádáit. Nem gondolkoztam teljességgel semmin, hogy ne zavarjam testem nyugalmát kedélyizgalommal. Közömbösen át-át-néztem az étterem nagyuri közönségén, aztán ismét pihenésbe merültem. Alig szívtam el a cigarettát, a szomszéd asztalhoz két ur ült. Egy hatalmas palma volt közöttünk, e miatt nem igen vehettem szemügyre őket. Nem is akartam. Minek? Két éhes ember, a kik egy félóra mulva szintén oly jóllakottak és boldogan kérődzők lesznek, mint én.

Mit törődném velük? Gyorsan ettek, legalább a nagy kés- és villa esőrpömpöléséből úgy vettem ki. Mikor ez a megszokott, de a nem evőnek boszantó hang megszűnt, kezdetek halkán beszélgetni.

Egy-egy hangot elkapott a fülem, bárha nem akarta; később, a bevezető rész után már érdeklődtem. Nem néztem többé a üveg-tető czirádáit, sőt sze-

rettem volna leszipni a pinczért, vendégeket mind, a miért ők is beszélnek s zavarnak a hallgatóságban.

Ugy látszik, az egyik beszélt folyton, a másik csak nagy ritkán szólott közbe.

— Egy éve sincs még, nagyon, de nagyon boldog voltam.

Szomorúság, gond, jobban kerültk, mint a megvert ellenség a győzött. Irigyelte kedélyemet mindenki. A hol megjelentem — mintha nyomomban a jókedv angyala járt volna — egyszerre vigás, nevetés vert fészket. A társaságok kapva kaptak rajtam.

Fogalmam se volt róla, hogy az embernek más baja is lehessen, minthogy elfogy néha a pénze. Én még ezen is nevettem.

Mulatságosnak találtam azt a bolondos helyzetet, mely pár napig savanyu világnézetekkel keserget, hogy azután a kibontakozáskor megkacagztasson töprengéseink felett. Abba a fajtába tartoztam, a melyikre a jelző: jó fiu. Szerelmes még nem voltam soha.

Egy pillanatra lobbantam fel néha, de ezek az érzések csak idegeimen szaladtak végig — lelkemben nem hagytak nyomot. S óvárogtam egy kis igazi szerelem után. Tudod az ember belecsömörlök a boldogságba; egyhangunak, unalmasnak találja, hármind változatos eszközök árán szerzi is meg.

Akartam érezni a reménytelen epedés, holdvilággépző ábránd, szorongó féltékenység ingereit. Éppen kapóra ismerkedtem meg egy lánnyal. Szép, sugár, barna teremtés volt. Egészen izlésem szerinti.

Elhatároztam, hogy beleszeretek. Háromszor-négyszer találkozhattunk; mind jobban érdekelt.

Már-már hittem, hogy boldulok utána. Ugy örültem ez izgatottságnak. Valami új, szokatlan kellemességű volt örömeivel, aggályaival.

Mullattatott, meg gyönyörködött, hogy abba a régi diákos érzégsbe estem bele, mely után anynyira visszasavárog az ember, ha már kieviczkelt belőle.

Pár nap alatt tíz évet fiatalodtam lelkileg.

A társaság még érdekesebbnek tartott így szórakozottan. Mert igazán az lettem. Ugy az ismeretség második hetében történhetett, hogy egyszer kirándultunk a zöldbe. Blanka és én elől, a többiek mögöttünk messze.

Fülemile dalolt, ibolya nyílt; a fákon tánczó napsugár, a fű közt vadvirágok — úgy, a hogy a regényekben volt szokás gyermekkorom idejében.

Karon fogtam, összehajoltunk s szerelmes versekől így idézgettem az alkalmi sorokat. Szinte utjongtam örömben.

Mintha mindenik falevéltre szerelem lett volna írva, sőt még az én szívembe is.

Nagyot özsonnáltunk, beboroztunk. Ettől még fényesebbé, még szerelemre gyújtóbbá vált nap, erdő, minden. Azért most oly nagy a sötétség körülöttem . . .

A palma egyik levelét félretoltam, átnéztem a szomszéd asztalhoz.

ny i hozzájárul az előadó indítványához. Ugron szerint az elnök a házszabályokat nem fogja fel helyesen. Eötvös Károly óhajtja, hogy a felforgó kérdés lehetőleg higgadtan, nyugodtan és tárgyilagosan tárgyalassék. Szilágyi igazságügyminiszter azt kéri, hogy egyszerűen az előadó indítványa bocsáttassék szavazásra. Justh Gyulának az a nézete, hogy e tárgyat egy kérdéssel eldönteni nem lehet. A házszabályok 164. §-a fölött élénk vita támadt, melyben az elnökön kívül Polonyi, Hoitsy, Eötvös és Horváth Gyula vettek részt. Az előadó javaslata fölött szavazásra kerülvén a dolog, a ház többsége elhatározta, hogy azonnal kíván határozni. Szilágyi miniszter szerint semmi további indítványnak helye nem volt. Polonyi kijelenti, ha a miniszternek ezen felfogása helyes, akkor szavazásnak szükségessége nincs. Ezután a ház többsége az előadó javaslatát fogadta el. Öt percnyi szünet után fölolvasták az ülészakot berekesztő királyi kéziratot, mely szerint egyszersmind a harmadik ülészak f. é. február 8-ik napjára összehívottanak nyilvánítatik.

Külföld.

Vaillant kivégzése. Párisban Vaillant ot február 5-én végezték ki. A bírósági hivatalos szemlélyek egynegyed 7 órakor érkeztek a La Roquette-börtönbe. Vaillant 7 órakor ébredt fel és heves beszédekkel kezdte, melyekben anarkista-elméleteket fejtegetett. Nem akart italt elfogadni, mert nincs szüksége rá, hogy bátorságot merítsen az italból. A vallás vigasztát visszautasította. A börtön előtt lovas őrség állott fel a vérpad körül. A rendőrökönk rendeletére a hírlapok képviselői a rendőrök előtt állhattak, hogy a kivégzést jól lássák. Midőn a vezénylőtiszt kardjával jelt adott, kinyitlak a börtön kapui és Vaillant körülvéve Deihler hóhértól és legényeitől, biztos és gyors léptekkel, — a mennyire lánczai megengedték, — ment a vérpad felé. Kiáltását: „Halál a polgári társaságra! Éljen az anarchia!” szilárd és erős hangon ejtette ki. A kivégzés incidens nélkül folyt le. Vaillant testét, melyet 20 lovas kísért, kocsin vitték a temetőbe. Midőn a vérpadot szétszedték, nagyszámu néptömeg megkísérelte előre nyomulni, de a rendőrök visszatartották addig, míg a vérpad egészen el volt távolítva.

Baranyavármegye közig. bizottságának ülése.

Pécs, 1894. február 6.

Kardos Kálmán megyei főispán az ülést 10 órakor megnyitotta s jelentette, hogy a legközelebbi ülés márczius hó 6-án lesz.

Stenge Ferencz aljegyző referálta a siklósi artézi-kut ügyét. Siklós nagyközség ivóvíz felszínre hozatala céljából a hatósági geológiai szakértő véleményének figyelembe vételével az I. ker. kulturmérnöki hivatal előterjesztéséhez képest a meleg vizeket vezető dolomit rétegeig le nem ható mélységig artézi kut próbafúrásaira és azok tanulsága alapján végleges artézi kut létesítésére 2 év tartamára ideiglenes engedélyt nyert az alispántól. A siklósi uradalom tulajdonosa Benyovszky Lajos azt megfellebbezte. Miután a siklósi uradalom semmiféle szerzett joggal nem bír az általa megállapítottat kívánt védterületre nézve, a

felebbezés elutasításával az alispáni határozat jóvá hagyatott.

Midőn Sey László árvaszéki elnök kezdte olvasni jelentését a lefolyt január hónapról s belekezdett a Pritz-féle család motiválásába, Szily László alispán közbeszólt. Azt tapasztalta ugyanis már alispánsága kezdetén, hogy az árvaszéknél több pénzek fekszenek gazdátlanul. Utasította tehát a főszolgabírákat, hogy puhatojják ki a jogos tulajdonosokat, kiknek a pénzek kiadhatók legyenek. A dolognak az lett a vége, hogy egy vagy több alkalmazott a pénzeket saját céljaira felhasználta. Ők érintkezésben állottak a felekkel. Maga a pécsváradai jegyző is a központ által lett elcsábítva. Természetesen be kell várni a kir. törvényszék intézkedését. Kijelentette, hogy azok ellen, a kiket a legkisebb mulasztás terhel, irgalmatlanul fog eljárni. A vizsgálatra kiküldött bizottság 1886-tól a mai napig teljesítette visszamenőleg a vizsgálatot. A bizottság 2 esetre akadt még. Az egyik 540 frtot tett ki. Az ügyet áttette a bűntető törvényszékhez, hogy a másikkal együttesen kezelje. A másik esetben az illetők csak fele részben kapták ki a pénzt, illetőleg a körjegyző egy harmad részt visszatartott magának. Az illető körjegyző ellen a fegyelmi vizsgálatot elrendelte. Konstatálja továbbá, hogy az árvaszéknél menthetetlen mulasztások kerültek napfényre.

Dragonescu Dömjén kir. tanácsos, adófelügyelő jelentése szerint januárban befolyt a megye területén egyenes adókban 77,087 frt 55 kr.; hadmentességi díjakban 686 frt 85 kr. A mi viszonyitva a múlt év hasonló időszakához az egyenes adóknál 2357 frt 31 kr. hanyatlást tüntet föl.

Huszonhat kivételes nőszülési kérvény pártolólág terjesztetett föl a belügyminiszterhez.

Zsolnay György kir. főügyési helyettes jelentése szerint a rablétszám január hó utolsó napján 131 volt. (116 férfi és 15 nő.) A rabmunkából befolyt 23 frt 11 kr. Egy fogházór kötelességmulasztás miatt 4 szabad napjának elvesztésével fenytetett. A rabélelmezőnek 491 frt 57 kr. fizettetett ki.

Kovácsfy Kálmán kir. főmérnök jelentette, hogy számbavehető közlekedési akadályok január hó folyamán nem állottak be, habár a szokatlan enyhe időjárás folytán egyes szakaszokon képződött sárreteg eltávolítása a rendszerl nagyobb napszám munka alkalmazását tette szükségessé.

Kéménd község 117 lakosának felfolyamodását, melyben a január 27-ikén megtartott tanítói választás érvénytelenítését kéri, elutasították.

Mendli Lajos dr. főorvos jelentése szerint a közegészségi viszonyok a megyében jan. hóban általán rosszak voltak. Az uralgó körjelleg hurutos-lobos volt. Az influenza igen nagy, de ki nem puhatozható számban a vármegyének majdnem az egész területén dühög. A difteritisz szórványosan tapasztaltatott a következő községekben: Baán, Bezedek, Bolmány, Bozsok, Dráva-Szabolcs, Darázs, Egerágh, Feked, Gordisa, Hosszu Hetény, Kóros, Lapáncsa, Magyar-Mecske, Nádasd, Pécsvárad, Püspök-Márok, Siklós, Szent-István, Terenfa, Vaiszló, Vasas és Véménd. A vörheny Bezsenczén. A kanyaró Gyódon, Petárdán és Uj-Bezdanban. A hagymáz Nádasdon és Hidasdon.

Salamon József kir. tanfelügyelő jelentése szerint a tankötelesek iskolába járása miatt január hó folytán 3 esetben kellett intézkedni és pedig Szabolcs, Meződ és Mohács községekben, hol a községi

birák törvényszabta kötelezettségeik mulasztása folytán az iskolalátogatás hosszabb-rövidebb időn át elhanyagolatott, vagy végrehajtás nem teljesített. Ezért a szabolcsi bíró ellen a járási főszolgabírói hivatalnál a fegyelmi eljárás folyamatba tétetett; a mezői bíró 5 frt pénzbírsággal sújtott; a mohácsi g. kel. iskolánál észlelt rendetlenségek rendezettek. A siklósi izr. felekezet értesítése szerint a jövő év folytán ott alkalmas iskolaépület fog emelteni. Tanfelügyelő felhívta a siklósi közs. előjáróságot, hogy az ovodai célra kijelölt épület átalakítási tervét és költségvetését felülvizsgálat végett mutassa be, hogy az átalakítási munkálatok mielőbb foganatosíthatók legyenek. Az iskolák egészségi állapota januárban sem volt kedvező. A megye 358 községéből csak 81-ben felel meg a tankötelesek száma az 1890. évi népszámlálási adatoknak. A többiekben 6-64-ig emelkedik a különbözet százaléka.

Ez után az ülés véget ért.

Hirek.

— **(Dragonescu Dömjén kir. pénzügyigazgató jubileuma.)** Dragonescu Dömjén kir. tanácsos, pénzügyigazgató f. é. márczius hó 15-ikén fogja megülni 25 éves pénzügyi szolgálatának jubileumát. A pénzügyi tisztviselők e napot fényesen akarják megünnepelni, hogy ez által is bebizonyítsák forró ragaszkodásukat szeretett főnökük iránt. Az előkészületek már nagyban folynak. A jubileum rendező bizottsága már megalakult s a napokban Kardos Kálmán főispánt kérte föl elnökéül. Kardos az elnökséget készséggel elfogadta s azonnal megtette az előzetes intézkedéseket. S így nemcsak a pénzügyi, hanem a közigazgatási tisztviselők is belesznek vonva az ünnepélybe. A rendező bizottság egy diszalbumot rendelt meg 150 frtért Morzsányi József budapesti díszművésznél s ebben lesznek elhelyezve a pénzügyigazgatóság hatáskörébe tartozó hivatalok összes tisztviselőinek arcképei, melyek Zelesny fényképész műterméből fognak kikerülni. Dragonescu Pécssett léte alatt daczára a pénzügyminiszter szigorú rendeleteinek, méltányos eljárásával közelimerést vívott ki magának, s nem csalódunk, ha azt hisszük, hogy jubileuma alkalmával mindenki szívből fog neki gratulálni.

— **(A város közig. bizottság ülése)** ma d. e. 10 órakor lesz a városháza közgyűlési teremben.

— **(A Pécsi Takarékpénztár közgyűlése.)** A Pécsi Takarékpénztár február 25-ikén tartja meg évi rendes közgyűlését. A tárgysorozatból kiemeljük a következő pontokat: Igazgatóági javaslat az intézet 50 éves fennállásának 1895. évben leendő megünnepélése s a jubileum költségei iránt. Az igazgatóság és napi biztosok mandátuma lejárván, 12 igazgatóági tagnak és 6 napibiztosnak 3 évre titkos szavazás útján megválasztása s esetleg megüresedő felügyelő bizottsági helyeknek titkos szavazással egy évre betöltése.

— **(Megszökött önkéntes.)** Nagy feltűnést keltett a múlt hetekben egy 52-ik gyalogezredbeli önkéntes esete, kit könnyelmű mulatozásai uszorosok karmai közé üttek s miután egy ismert fővárosi uszorstól hateraz forintos váltó ellenében 1464 frtot felvett, betegséget szimulált s a 16 os helyőrségi kórházból megszökött. A könnyelmű fiatal embert, ki

A beszélő ur — szép barna fiatal ember — egy fényképet mutatott éppen a másiknak.

Az megnézte, párszor mondogatta is, hogy: szép, nagyon szép.

Azután a másikhoz fordult:

— Folytasd.

— Nos hát, szerelmet vallottam.

Ekkor lepett csak meg, hogy mit tettem. Az a bor, az a csábító, hazug tavaszi levegő! Ezek csalak meg. Mikor kimondottam a nagy szót, megdöbentem. Egy hang feljajdult bennem s kikiáltott szívből: nem igaz!

De már késő volt.

A lány égő arczczal borult mellemre s ott zokogott a boldogságtól. Megvallotta, hogy évek óta ismer valami fürdői bárlól, melyen még észre sem vettem. Azóta én vagyok minden álma.

Nem hitte, hogy valaha találkozassunk, s ő mégis e perczért imádkozott örökké. Azt hiszi, hogy szíve most az örömtől reped meg. Megrémültem szerelme mélységétől, kizőzanultam.

Borzasztó valami ez a szív! Nincs semmi logi kája.

Tüneményszerű szépség szerethet bele a legcsunább, angyal az ördögbe és egyik sem tudja; miért?

Egy áldott, vagy egy átkozott percz szeszélye perzelő lángot lobbanthat ki és egy lopva felbukó pillanat váratlan fuvalma kiolthat egy egész tüztengert.

Ha ezt a lányt addig nem szerettem: meg kellett volna akkor szeretnem s beleszedülnöm szerelme mélységébe, de én e helyett megrettentem attól, mint egy kavargó örvénytől.

Nem volt menekvés, beszéltem a megkezdett hangból s türtem, hogy szenvedélyének mind jobban járma alá jussom.

Egyebet mit tehettem volna?

Mikor szelid szemekkel vágyva, epedve néztem rám — mondtam volna, hogy forduljon el, mert tüzétől jéggé fagyok?

Mikor a kis otthon várva-várt melegéről regélt — árultam volna el, hogy arról a fészekről én a tél hidegét érzem felém fujni?

Ábrándítottam volna ki?

Tiptortam volna ábrándjaival együtt szívét is rommá, mikor tudtam, hogy nincs hatalom, mely azt ismét összerakja?

Mem, erre nem volt erőm és nem is lesz soha.

Most a másiknak hallottam a hangját:

— No és mit fogsz tenni?

Hány ember lépett már vissza s azért becsületes maradott mégis?

Ismét átnéztem hozzájuk.

A barna idegesen rettent fel s merően a másikra nézett:

— Azt hiszed? Én a becsületről másképp gondolkodom. Két osztálya van az embereknek: egyik, a kiknek neveivel a lapok törvényszéki csarnokában találkozunk, vagy ha nem is, de ott kellene találkozunk. A másik, a kik ezeken kívül vannak. — Az elsőknak szabad minden. Megugorhatnak jegyesük, vagy friss feleségük hozományával, hogy más ég alatt szerelmük iparának új árusátrat építsenek. A közönség nevet felettük, mert nem veszi őket számba. — Ezeknél néha kenyérkereset, néha mellékes uri passió

a gazemberség, már pedig élni és szórakozni kell. Bünt bünre halmozhatnak, azért van létjoguk mégis. Ilyen embereknek is kell lenni s mindaddig, a mig nem gyilkolnak — eljárásukon nem igen botránkoznak meg, sőt mulatnak ravasz ügyességükön. Ugyiszólv a humor és komikum bizonyos faját képviselik. — A második osztálynak már más a sorsa. A kik ide tartoznak, azoknak nem szabad utjokon ingadozni, visszatérni, mert ők abból az anyagból vannak gyurva, a miből a tragediák hősei, kiknek egy botlásuk: halál. Egész éltükön át élhetnek, mint a Krisztus és ha az utolsó perczen véletlenül csak egy szemernyi foltot kapnak, a köz, mintha bukásukra bötött volna — sárba merített sarujával végig tipor fölöttük s az évtizedek izzadságával fehéren tartott paláston ugy széttapodja azt a parányi foltot, hogy az egész koromszinü lesz tőle s a feddhetlenség által lakatra kényyszerített ezer toroknak legelső kiáltása a feszítsd meg!

Most már érted, hogy miért nevezem én is melegenek azt a fészket, melynek jéghidegét előre érzem? Érted, hogy miért haladok tovább azon a hamis csapáson, a melyre egy véletlen perczen rábotlottam?

Egyszerű az oka.

Ha keresztmetet le akarnám dobni, annak a lánynak esnék a vállára. Meg aztán a második osztályba tartozom, a hol vagy a kereszt, vagy a halál. . .

Azzal fizetett s mentek.

Jegygyűrűjét még fennebb huzta ujján, mintha nagyon ragaszkodnék hozzá.

Bodor Ferencz.

Driz pécsváradai ügyvéd fia és harmadéves jogász, akkor kedvesénél egy feltűnő szépségű pécsi lánynál, kit ő hozott magával a fővárosba — elfogták. Most azonban daczára az erős őrizetnek ismét sikerült neki megszöknie s amint sejtik Temesvár felé vette útját. A katonai hatóság Driz országsszerte való körözését rendelte el s ha elfogják, önkéntesi jogának elvesztésén kívül még súlyos büntetéssel is fog lakolni a szerencsétlen fiatal ember könnyelműségéért.

— **(Uj szivar.)** Ismét uj szivar jön a trafikokba: A kalifa nevű cigaretták árát másfél krajczárra szállították le s csak addig lesznek kaphatók, míg a készlet tart. A hét krajczáros britanikaszipar pedig más formát kap. A töltése a régi marad, de a borítékklapja jobb lesz. A két végén teljesen hegyben fog végződni, míg a közepén feltűnően vastagga válik. Ez új formájú britanika a napokban kerül forgalomba.

— **(Somogyi szintársulatóról.)** A lapok azt írták, hogy Somogyi Károly szintársulatóval már márczius havában több heti vendégszereplésre Fiuméba megy. Eddigelé a Fiuméba való randulás ügyében, mint biztos forrásból tudjuk, még semmi sem bizonyos. Az ellenkező hírek tehát koraiak. Ha megy is Somogyi Fiuméba az csak virágvásáron a pja után történhetik meg, mivel addig szerződése értelmében a szegedi színházban köteles színjelöléseket tartani. A szegedi közönség különben eléggé látogatja a színházat, mert a műsor élénk és változatos és a darabok, nagyrészen újak, fényes kiállítással kerülnek színre. Az előadások pedig művészi színvonalon állanak.

— **(Jegyzők értekezlete a polgári anyakönyvvezetés ügyében.)** A főispán körrendeletet intézett a főszolgabírókhoz, hogy hívják össze körjegyzőiket egy értekezletre, melyen az új állami anyakönyvi kerületek felosztása, anyakönyvvezetők javaslatba hozatala és kinevezése ügyében tegyék meg előterjesztéseiket. A pécsi járás körjegyzői tegnap gyűltek össze ez ügyben értekezletre a főszolgabírói hivatalban. s megállapították, hogy egy-egy anyakönyvvezetői kör 3000 lélekből álljon; s az anyakönyvvezető első sorban a körjegyző legyen. De mivel egy-egy körjegyzőség területén több anyakönyvvezetői kör felállítása válik valószínűleg szükségessé, az anyakönyvvezetői állásra alkalmas egyén kijelölése nehézségekkel van összekapcsolva. A fizetésre nézve a főispáni rendelet olyan formán nyilatkozott, hogy mivel az anyakönyvi kivonatok kiállításáért úgy is díj lesz szedhető, tehát az a körjegyzőknek mellékkeresete lesz s így külön díjazásban nem fognak részesülni. Ha azonban ebbe nem egyeznének bele, akkor az ügyet a főszolgabíró tanulmány tárgyává tegye s véleményes jelentést adjon be. Az anyakönyvvezetőnek feddhetlen jellemű, kvalifikált férfinak kell lenni, ki hivatalvesztéssel nem volt büntetve s kötelessége lesz a többek közt a válópekben a békéltetés megkísérlése is.

— **(A szegszárdi belv. plébánost kinevezték.)** Csáky Albin gróf vallás és közoktatóügyi miniszter a szegszárdi belv. plébánosi állásra Wosinszky Mór apari esperes plébánost nevezte ki.

— **(Gazdasági tudósítók.)** A földművelési min. kir. miniszter Hegedűs Imre káptalani uradalmi számtartót és Vörös Mihály képezdei tanárt Pécs sz. kir. város területére nézve az állandó gazdasági tudósítói tiszttel megbizta.

— **(A „Pécsi Dalárda“)** kedden tartotta meg farsangi bohóczestélyét, mely alkalommal „a vén Hattyu sokat zaklatott terme“ zsufolásig megtelt az utolsó farsangi estét vígan eltölteni óhajtó közönséggel. S a közönség ezen óhaja teljesen ki lett elégítve, mert derék dalárdistáink olyan jót és jól produkáltak, hogy a hallgatóság minden számot megismételtetett. Az összkarok összavágóan mentek; a magán jelenetekben és egyes számok előadásában kitűntek Selényi, Hoffer, a két Reberics, Haksch, Jilly, Hilbrand, Böhm, s a többi szereplők is mind. A Goldstein által produkált hegedű hangverseny is nagy tetszést aratott s négyszer kellett a kézzel lábball produkált hegedűlést megismételni. Az utolsó számot képező „Francesca da Rimini“ „dalopera“ előadása volt az est koronája, melyben Hoffer, Jilly, Selényi és Haksch, utóbbi mint olasz nő remekeltek. A műsor 11 óra utánig töltötte be az estét. Érdekes volt azon, a szenvedélyes dohányzókra nézve kinos körülmény, mely szerint a dohányzás 10 óráig meg volt tiltva. Ezen, különben helyes intézkedés folytán ropant figyelemben részesítették polgármesterünk minden mozdulatát, lévén ő szenvedélyes dohányzó, s az ily alkalmakkor az első rendbontó. S ime, 9 óra 27 és fél perczkor, füstfelhőbe borult polgármesterünk feje, mivel okozott a dohányzóknak legalább is akkora örömet, mintha azon örvendetes körülményt hirdette volna ki, miszerint az utolsó filokszera is jobb létre szenderült, s a következő perczben az elfojtott szenvedély a legvehemensébbül tört ki, s rövid idő alatt vastag füst tömeg tette átláthatlanná a levegőt, melyből ugyancsak iparkodott menekülni a program végeztével a nem dohányzóknak tömege.

— **(Pályázat.)** A pécsi kir. törvényszék területén levő pécsi járásbírósnál üresedésbe jött s 600 frt. évi fizetéssel és 210 frt. lakbérrel javadalm-

zott aljegyzői állásra pályázatot hirdetnek. Folyamodók kérvényeiket S á v e l Kálmán curiai bíró kir. tszéki elnökhöz 2 hét alatt beadhatják.

— **(A kivándorlás meggátolása.)** Örvendetes mozgalom indult meg a kivándorlások meggátolása ügyében az érdekelt megyékben. A pécsi kereskedelmi és iparkamara ez alkalomból megkereséseket intézett a körjegyzőkhöz, hogy az orvosszerek tanulmányozásának megkönnyítése céljából közöljék, hány egyén vándorolt ki az elmúlt 2 évben, továbbá a kivándorlás irányát, valamint annak okait is.

— **(Polgári táncszivigalom)** volt hétfőn a Scholz-féle söresarnok helyiségeiben, melyet Herczenberger József táncmesterünk rendezett. Szép számmal jöttek el a közkezdveltségű mester iránti tiszteletből s kedélyes jókedv uralkodott a családias színezetű sikerült estélyen. Tudósítók a következő neveket jegyezte föl az asszonyok közül: Körösztös Józsefné, König Károlyné, Rostás Géznáné, Benczenleitner Nándorné, Dobszayné, Piribauer Ödönné, Giesz Gusztávné, Stromayer Jánosné, Frankné, Oszvald Ferenczné. A leányok közül: Nickel Irén, Péterfay Gizella, Donner Mariska, Járányi Anna, Scheurer Emilia, Petrovics A., Giesz Irma, Göndör Aranka, Nagy Zsella, Vágó Anna, Suhajda nővérek, Blum nővérek, Verle Teréz, Piller Mathild, Vincze Katalin, Schender Margit, Gyenis Irma, Kettler Márta, Huber Amália, Blau Selina (M.-Hertelend), Izsák Mariska Bácskából, Papp Anna, Sperl Mariska, Trebics Zseni, Stark Irma és mások voltak. Az est sikere méltó volt Herczenberger buzgó törekvésehez, ki a táncművészetet városunkban most épp 40 éve hogy tanítja. Méltatta is ezt Jilly Alajos ez estén a szünóra alatt, melyre sűrűn feleltek a pezsgős palaczkok durrogatásai. Így nem esoda, ha Farkas bandája mellett a jókedvű társaság világos virradtig mulatott.

— **(Az állategészség ügye megyénkben)** a legutóbb kibocsátott hivatalos jelentés szerint nem mondható kedvezőnek. Lépfene nagyobb mértékben 16 községünkben fordult elő.

— **(Az egerághi új tanítónő.)** Az egerághi községi iskolánál rendszeresített, de eddig pályázat útján betölteni nem sikerült segédtanítónői állásra S a l a m o n József kir. tanfelügyelő ideiglenesen e tanév tartamára B e z l Teréz okleveles tanítónőt küldte ki, ki állomását február 5-ikén foglalta el.

— **(Kis-Közseg fogyasztási és ital adója.)** Lapunk f. é. 6 ik számában megírtuk, hogy Kis-Közseg évi fogyasztási és italdójára vonatkozólag a szerződés a községgel 4236 frt., tehát a régi-nél 958 frttal kevesebb évi összeg fizetése mellett kötött meg. Ezt megtudta egy mohácsi lakos, és 600 frttal többet ajánlott meg a miniszternek; erre a község deputációt menesztett a miniszterhez, s kijelentette, hogy hajlandó megadni a 600 frt. többletet. Erre az a bizonyos mohácsi lakos ismét 500 frttal többet ígért meg. Így tehát az évi bér már eddig is 142 frttal több az eredeti 5194 frt. összeg-nél, melynek leszállítását a miniszter kegyelemből engedte meg, daczára hogy a szerződés föltétlenül 3 évre volt megkötve.

— **(Jegyzőválasztás.)** B a k ó c z á n január 31-én töltötték be Kiss Aladar sásdi főszolgabíró elnökelete által a körjegyzői állomást. A száznál több szavazásra jogosult a 3 jelölt közül egyhangulag G u t t a y Lajos eddigi helyettes jegyzőt választotta meg.

— **(Öngyilkosságok.)** Baranya-Sellye vidékén egymást érik az öngyilkosságok. Az életuntak a társadalom minden osztályából valók s a viruló legénytől és leánytól kezdve a sirba hajló agastyáig minden életkoru akad köztük. Alig temették el a kis csányi két öngyilkost, kiket szerencsétlen szerelem hajtott a halálba, s utanok csakhamar három szerencsétlen akasztotta fel magát, az egyik Sellyén, a másik Dobinában, a harmadik Bogdásában. Majd újabb három esetet jelentettek Zalátáról, Gyúdról és Kis-Csányról, a hol Sütő László tanító huga élesre fent konyhakéssel vetett véget e hó 2-án életének. Tettének gyöttrő idegbaja volt az oka.

— **(A pécsi jótékony nőegylet estélye.)** Hétfőn tartotta meg a pécsi jótékony nőegylet farsangi estélyét. Hangulata ezen estélynek igen vig volt. A leányok között láttuk: Kanyó Róza (Zombor) Asztalos Lujza, Tabak Eleonóra, Ehn Antonia, Obetkó Gizella, Preyer Gábris Feilhaner M., Hegedűs Hedvig, Tallián Irén, Jeszenszky Irén, Bottka Babi, Hoffner Viktória, Eötvös Ilona, Jily Olga, Kovácsffy nővérek, Schunk Emma, Mihálffy Irén, Sommer Mariska, Balogh Marietta, Hinka Mariska; Brodszky Marietta, Modly Flóra, Németh Aranka, továbbá a nőegylet szívélyes háziasszonyai. A négyeseket 32 pár tánczolta. Egy új tánczot is lejteklet Olasz eredetű „Sir-roger“-nek nevezik. Igen nehéz és Farsztó, de azért csinos és kellemes. A szünóra alatt volt fánksütés. Mintegy 300 fánkot készítettek, melyek közül négyben számok voltak helyezve. Ki ily fánkot vett, az egy üveg pezsgőt kapott. Azután újra, külön sütöttek vagy 20-at, melyek közül csak egy fánkban volt szám. Vevője egy sült malacot nyert. Majd ismét tánczhoz látott a vig társaság, mely csak reggel 6 óra felé ért véget.

Törvénykezés.

A takarékpénztári könyvecské. A múlt évi Havi boldog asszony vásárkor, július 31 ikén délelőtt Boltek Mihályné Sausek Károly és neje társaságában elment a vásárra, hogy egy malacot vásároljon, de nem talált kedvére való malacot. Hogy tehát a kirándulás kárba ne vesszen, betértek a Bors sátrába és ott elkezdtek sörözni. A társasághoz csatlakozott csakhamar Radasovics Ferencz nevű egyéniség, ki Bolteknéra szemet vetett és nem is sok idő múlva már megkísérelte az ölelgetéseket. Ez alatt történt, hogy Sausek figyelmeztetésére Boltekné több mint 200 forintról szóló zöld takarékpénztári könyvecskéjét, melyben 16 frt készpénz volt, zsebéből kivette és a keblén elrejtette. A hangulat este felé meglehetősen emelkedett lévén, közösen elhatározták, hogy a mulatságot Boltekné Hegyalja utca 30. sz. a. lakásán folytatni fogják. Föl is zarándokoltak oda és mulattak. Radasovics a jókedv fokozására előkerített egy harmonikát és húzta a szebbnél-szebb kedvderítő nótákat. Egyszer csak Bolteknének hirtelen eszébe jutott, hogy a malaczkáinak enni kellene adni, gyorsan levetette felső ruháját és kiszaladt az udvarra. Ámde mikor ruháját levetette, a takarékpénztári könyvecské a pénzzel együtt leesett a szoba közepére, a honnan azt Radasovics fölvette és azon ürügy alatt, hogy neki a feje fáj, Boltekné visszatérése előtt a többi vendég marasztalása ellenére eltávozott. Boltekné visszajöve könyvecskéje után kérdezősködött és ekkor győződtek meg arról, hogy azt Radasovics elvitte. A könyvecské néhány nap múlva az ablakba téve megkerült. A tegnapi végtárgyaláson, mely a pécsi kir. törvényszék előtt folyt, Radasovics vádlott folytonos rohogások és hazugságok közt, hogy magát kivágja, a megkárosodott nőt női becsületében gáldul megsértette. A kir. törvényszék C z i g l á n y i elnökelete alatt V i s y kir. alügyész indítványára vádlottat a lopás büntetében vétkesnek mondta ki s ezért 8 havi börtönbüntetésre ítélte. Kir. ügyészség s vádlott főlebbezést jelentettek be.

A sütökemence miatt. Négy asszony beszélt egyszerre, hát elképzelték, micsoda spektakulum volt a kir. törvényszék előtt. Az elnök már majdnem a börtönőr intervenczióját volt kénytelen igénybe venni. Kölcsönös becsületsértéssel voltak vádolva F e h é r v á r i Géza szentlőrinczi kir. jbirósági díjnok, ennek neje, továbbá Reichstein Alajosné, Jeszenszky Antal ügyvéd szakácsnője és Kovácsics Miklósné napszámosnő, szentlőrinczi lakosok. 1893. év augusztus 12 én reggel a sütökemence miatt a szakácsné Fehérváriakat meggyalázó kifejezésekkel illette s midőn Fehérvári hivatalba menve ott elhaladt, a szakácsnő és napszámosnő kétszer vízzel jól leöntötték kapát és fákat dobáltak utána. Fehérvári a kapát lakására vitte, átlötködött, aztán hivatalba ment. Mig oda volt, a szakácsnő és napszámosnő felrohantak Fehérvárinéhoz s szidalmazások közben a hajánál fogva ránczigálták ide s tova. Persze a kölcsönös megítéltelők czimek nem maradtak el. A pécsi kir. törvényszék előtt tegnap megtartott végtárgyaláson heves jelenetek folytak le. Vádlottak bizonyu módon védekeztek a haligtóság nem csekély örömére, miután ilyen szcénát még színpadon sem lehet látni. A kir. törvényszék C z i g l á n y i elnökelete alatt V i s y kir. alügyész indítványára vádlottakat a becsületsértésben vétkeseknek mondta ki s Fehérvárit, nemkülönbön nejét a büntetés alól fölmentette mig ellenben Reichsteinnét és Kovácsicsnét 40—40 forint pénzbírságban, esetleg 8—8 napi fogházban elmarasztalta.

NYILT-TER. *)

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazok, kik boldogult forrón szeretett s felejthetetlen

Pompár István

vendéglősnök

folyó hó 6-án végbement temetésén megjelenésük és egyéb részvét nyilatkozatuk nyilvánítása által mély fájdalomukat enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton is hálás köszönetünket.

Pécsett, 1894. február hó 7-én.

A gyászoló család

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Laptulajdonos:
NAGY FERENCZ.

Felölös szerkesztő:
PLEININGER FERENCZ

Szerkesztő:
BOGÁTHY MEDÁRD.

